

ANY I - Nº. 17 - JUNY - PREU 25 PTS. BOLLETI EDITAT PER O.C.B.
POLLENÇA, C/. SANT ISIDRE Nº. 3. D.L.P.M. 503-79. IMPRIMEIX EDITORA BALEAR, S.A.

HOMENATGE AL "TIO JUAN"

L'O.C.B. vol manifestar públicament el seu reconeixement de la figura d'en Joan Seguí Font, conegut per tot arreu per "Tio Juan", com a personatge popular que ha contribuït a fomentar l'esport, la cultura i les nostres festes populars. Tots els atlots del Moll li feren un senzill homenatge en agraïment pel que havia fet per tots ells...

El "Tio Juan" home altruista que fou el fundador del Club Cultural del Moll, del Club de futbol local, i de totes les festes populars, és i serà sempre per tots els pollencins model de dedicació a la comunitat i persona a imitar.

El nostre més sincer agraïment i desitjam que pugui seguir durant molts d'anys la seva desinteressada tasca.

Donam també l'enhorabona a la Directiva del Cercle Cultural per haver duit a terme la idea promoguda pels atlots del Col·legi Miquel Capllonch.

O.C.B.

EXIT DEL FESTIVAL DE MUSICA DEL MEDITERRANI

El passat-diumenge se celebrà en el claustre del Convent la festa de música del Mediterrani. Els grups que hi participaren foren de les illes de Còrcega, Sardenya, Menorca, Mallorca i Eivissa. La festa que fou organitzada per el CIEMEN, patro-

cinat per "Sa Nostra" amb la col·laboració de l'Ajuntament, del Club Pollença i de l'OCB de Pollença, així com el Consell de Mallorca va estar concorrit i seguit amb interès per el públic assistent.

FOTO COMENTADA

Vet aquí una dona que per escalivar als violadors no necessita cap "espray" de butxaca ni de cap ca de bou: amb un mac com el puny i una bassetja de raça no ni ha ningú que li faci el contrari. L'esmentada mestressa, que gràcies a Déu no es massa maleïta, se va classificar en tercer lloc en el concurs de tir amb fona que se va celebrar per la Patrona de l'any passat.

Cap a una escola d'infants

(Pág. 5)

S'ESTABLEIX UN RECORD DE PUJADA AL PUIG A PEU

(Pág. 8)

Un altre vegada ha arribat l'estiu. Que el poguem disfrutar. (Foto Bestard)

ELS ESCOLARS NETEJAN LES PLATGES

Els alumnes del Col·legi Miquel Capllonch han realitzat una diada de neteja de les platges. Durant tota la matinada del dia 4, els diferents cursos es repartiren quatre kilòmetres de vorera de mar des de la Base fins a Llenaire. Cada un d'ells portava una bossa de plàstic omplint-la de tots els materials contaminants que trobava. Aquest simpàtic acte ha estat molt comentat per tots els turistes

i residents, donant un exemple a tot el poble del comportament ideal. Malgrat aquest fet important i destacable no hem d'oblidar la labor que durant tants d'anys estan fent l'Associació de veïnats del Moll per la neteja de les nostres platges. Esperam que tots, petits i grans, recordem la tasca important que se està fent. "No embrutem les nostres platges".

PERILL D'ACCIDENTS A L'ENTRADA

En el boci de carretera que va des de Llenaire al centre del Moll no es respecta el senyal de tràfic que indica que no es pot anar a més de 50 Km/h. Cada estiu es produeixen nombrosos atropells, alguns d'ells mortals. L'altra dia li va tocar a en Sebastià Amer, atlot de 6 anys que va ésser atropellat per un cotxe que al parer anava molt aviat. Posat en contacte amb el metge, ens ha comunicat que es tractava d'una rotura de femur, però que donada l'espectacu-

laritat de l'accident pareixia que seria més greu, ja que l'atlot quedà quasi inconscient i sense visió.

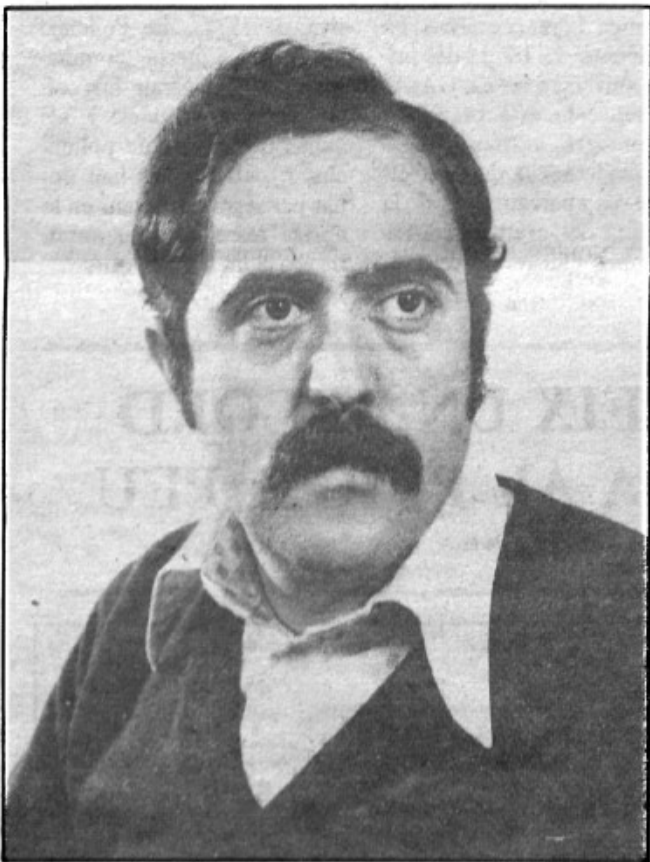
Creim recordar que l'Associació de Veïnats del Moll fa molt de temps que ve insistint a l'Ajuntament per a la col·locació d'unes rutes sobre l'asfalt per obligar als vehicles a no ver tanta via. Tampoc hi ha vigilància en quan a la circulació general del Moll. Esperem que es donin les passes oportunes i en rapidesa.

L.T.

TRIBUNA PÚBLICA

Parla el Secretari General del PSOE a Pollença

JO, ABANS DE SINDICALISTA, HE ESTAT POLITIC

—Martí Cifre és un home de partit, disciplinat i lluitador. Fou membre fundador de la CSUT a nivell de l'Estat, com a representant de Mallorca del món sindical que llavors dominava en exclusiva les Comissions Obreres, a les quals ell pertanyia fins a la creació de la CSUT, sindicat aixecat políticament pel PTE i al qual partit Martí Cifre va ésser membre de l'Executiva de les Illes.

Dins el PSOE, actualment és, a més de Secretari General de l'Agrupació local, Secretari Territorial de la Federació Socialista Balear. Però les accions més destacades de la seva trajectòria política fins al present sembla que va ésser la seva activitat sindical en el semiclandestí Sindicat Unitari d'Hosteleria (A.S.U.T.) dels darrers temps de la dictadura.

—Martí: que fa un home d'esquerra com tu a una política tant bruta com aquesta?

Considerar que la política no és bruta, sinó que és necessària i bona, o xereca segons els qui la practiquen. Faig política perquè estic convençut que per canviar aquest país cap a una societat més justa i igualitària he de lluitar dins una organització política i avui

l'única que me dona garanties sèries per a dur a terme aquesta tasca és el meu partit.

—"meam". Abans eres un bon sindicalista, però llavors has caigut en la trampa del sistema, t'has muntat el teu negociet per començar, però així és la cosa i ja ets de dins. És que a tots els sindicalistes destacats els espera la caiguda en la mateixa trampa?

—No accept bé del tot aquest plantejament. Jo segueix essent el que era: un treballador d'hosteleria. Abans de sindicalista he estat polític i no he deixat mai de lluitar sindicalment. Si haguéssim de fer un poc d'història a Pollença, a ca-nostre, on ens coneixem millor; la realitat ens diu que els lluitadors sindicalistes, uns s'han vist obligats a emigrar, els altres han tingut que posar-se a feina per compte seu i algun altre està vivint de la bona acollida d'un pollencí molt concret que no importa anomenar. Això, en part, reflexa el sentit de la pregunta de que el sistema se va imposant damunt nosaltres, que hem intentat canviar-lo. Avui encara hi ha sindicats que duen la política del temps de la dictadura, perquè no ha sabut, o no ha volgut adaptar-se a la realitat democràtica i construir un sindicalisme nou.

LA DIVISIÓ DE L'ESQUERRA

—La CEOE ja té el Monopoli de les organitzacions empresarials. Ja tenen una sola patronal, a tota Espanya han fet la unitat, el front de la patronal. I l'esquerra cada dia més dividida. Quina és la teva visió del problema?

—Jo som partidari de la unitat sindical, però la contradicció que suposa la realitat de la pluralitat ideològica entre treballadors justifica l'existència de distints sindicats.

—Crec que els esperits crítics no tenen futur en aquesta democràcia. Martí, t'arribaràs a dalt?

—No sé el que entens per arribar a dalt, jo sempre he arribat allà on m'he proposat. Ara bé, anant al fons de la pregunta és clar que existeix el plantejament d'un problema que és greu dins els partits democràtics d'esquerra, que és que aquell que no té afició al poder i que a més és un crític dins el partit realment troba dificultats a la seva promoció política dins l'organització.

—Supos que estàs d'acord en que hi ha gent més intel·ligent que tu i que jo, que nosaltres, i que el nivell d'intel·ligència no pot suposar una garantia de veritat ni molt menys d'honoradesa de classe. Com penses que és podria fer lluita eficaç contra aquesta intel·ligència de poder superior i evidentment injusta?

UN SENZILL CAS D'ATUR

Ara que ve l'estiu i que sembla que tot es alegria i oblidam els problemes socials, he volgut fer una radiografia a un personatge senzill que sembla que tot li va bé, però que es tan sols un exemple de la desigualtat social en que vivim. En Juan Pedro Candell Heras és un personatge popular en el Moll i no és més que un agraador de carrers, però es el que millor ho fa, o al manco desenvolupa el seu treball amb dignitat i eficàcia admirable. Tot-hom del Moll el coneix amb el seu "mono" verd netejant carrers i platges.

—Quin temps fa que estàs per aquí?

—Vaig néixer a Madrid, després he treballat dos anys a Ciutat, 14 a Sa Pobla i ara visc a Inca i treball al Moll.

—Quina és la teva feina?

—He treballat en tot, ja que tenc vuit fills i havia d'agafar qualsevol treball.

—Com arribares a Pollença?

—No tenia feina i a l'oficina de l'atur a Pollença en donaren aquesta per a tres mesos. Després quan venen que feia la feina ben feta l'Ajuntament en donà una contrata per sis mesos i després un altre per altres sis mesos més, aquest darrer acaba el dia 30 d'aquest més.

—I després quedaràs fitxo?

—Així hauria d'ésser, però l'ajuntament m'ha comunicat que si no canviava la meua residència a Pollença —ja que cada dia veng d'Inca— ja que no poden pagar-me el desplaçament no me renovarien el contrate. Ara que ve l'estiu i que hi ha més treball en el Moll, sembla que em tornaré a quedar al carrer. Si trobàs una casa a Pollença que no fos molt cara tot s'arreglaria però ho veig difícil.

—Creus que l'Associació de veïnats pot fer algo?

—Vaig parlar amb el Sr. Pericàs i encara no ha trobat cap solució. Si l'AA.VV. que ja em dona algo podria pagar-me els desplaçaments es resoluria l'assumpte. De totes maneres crec que ja hi ha gent interessada en ocupar aquesta plaça.

—Quan guanya si no es massa demana?

—El meu sou es de 26000 pts. mes els punts i algo de l'AA.VV. arrib a les 32.000. Per mantenir a la família tenc que fer moltes hores extres i també vaig a cercar caragols i els veng als restaurants.

En Joan es tan sols un de molts, és un problema que està aquí, davant nosaltres que miram però no hi veim, és un de tants afectat per el corc social del atur.

—Estic convençut que contra aquesta intel·ligència, que ha estat respaldada per tanques, metralleres, forces represives... lo millor avui és l'alternativa del meu partit, el P.S.O.E., per això estic de dins, lluitant per canviar-lo.

ELS OPORTUNISTES

—Sr. Secretari General de l'Agrupació Local del P.S.O.E., hi ha polítics que s'aprofiten de les necessitats populars per fer la seva pròpia carrera i una vegada a dalt es tornen en contra del mateix poble que els ha alçat. Em refereix als presuots de la lluita d'esquerra, perquè a la dreta, ja ho saben: la política no es més que un negoci. Hi ha molta gent que pensa que el mimetisme del P.S.O.E. amb les pràctiques dretanes i socialdemòcrates, és l'exponent del que fan la política a la mida, i tenen per objectiu, pujar, fins a adalt. Llavors el feixisme els farà caure estrepitosament, inclús amb la convivència masoquista del mateix poble que l'ha votat. És aquest camí i aquesta la glòria que l'espera al teu partit?

—L'Estructura orgànica del meu partit permet combatre als oportunistes i als trepadors professionals, aturar-los en sec i neutralitzar-los. Aquesta mateixa estructura és la que em permet ésser optimista en quant a que el meu partit estarà dirigit per les persones més responsables i eficaçs i per tant seran capaços de dirigir la nostra societat. En quant al mimetisme, i altres acusacions, trob que sovint se confon la pràctica política amb l'estratègia.

—N'hi ja que pensen que t'ets al P.S.O.E. perquè vares veure que el carro fugia massa aviat; però jo crec que senzillament no te vares fixar bé i caigueres a l'error d'altres creient que el carro tirava envant aviat, quan la realitat era dins un embós de fang, fent-se necessari forces sanes per empenya fort fins al bon camí, i si acàs fos necessari, tirar a baix als que eren a dalt, alleugerant la càrrega. Què ens dius?

—Totes les passes que je donades sempre en política han estat molt madures, ben pensades. He lluitat dins una dictadura a un partit, en una situació molt concreta de clandestinitat i, acabat aquest període, hem entrat a un altre en una lluita nova, on les alternatives contra el feixisme no ens serveixen a cap nivell, ni polític, ni sindical, per la lluita incerta.

—Qualque cosa més?

—Valdria fer una crida en favor de la participació dels pollencins en les qüestions públiques i, una vegada més, fer reflexionar sobre la postura presidencialista que du el Batle, d'U.C.D., a l'Ajuntament, la qual cosa atura les resolucions de molts de problemes que té el nostre municipi actualment, urbanístics, administratius, etc.

J. A. Encinas S.

NOTICIES MUNICIPALS

106.025.000 PTS., PRESSUPOST DE L'AJUNTAMENT

En el Ple celebrat el passat dia 16 de maig, es va aprovar per unanimitat, el pressupost ordinari de l'Ajuntament de Pollença. La proposta inicial que pujava a 105.525.000 pessetes, va sofrir una lleugera modificació, arran d'una proposta mixta del Batle i el regidor del PCIB, Jeroni Llobera, fent incloure una nova partida de 500.000 pessetes per a l'adquisició de dos solars per la construcció d'un Col·legi d'EGB i BUP.

El pressupost va quedar

finalment en la quantitat de 106.025.000 pessetes, lo que suposa un augment del 55 per cent respecte al pressupost de l'any anterior.

D'altra banda a la mateixa nit va tenir lloc un altre ple extraordinari on se va acordar desenvolupar els acords firmats amb el Ministeri d'Educació, encaminats a construir un Col·legi d'EGB al Port de Pollença. Els acords se refereixen a la dotació de la infraestructura del futur Col·legi (carretera, llum, aigua, clavegueres etc).

MESURES PER EVITAR MALALTIES INFECTE-CONTAGIOSES

Donant compliment a lo ordenat per la Direcció General de la Salut Pública del Ministeri de Sanitat i Seguretat Social i en evitació de que es puguin produir malalties infecto-contagioses, hauran d'adoptar-se en tot moment les següents normes:

1.ª.— Les aigües d'abastiment hauran d'estar permanentment clorades (contindrà de 0,2 a 0,3 parts per milió de Cloro lliure.

2.ª.— Les Aigües transportades en camions per a consum humà hauran d'es-

ser clorades i venir de pou AUTORIZAT.

3.ª.— Se prohibirà el reg d'hortalisses i verdures mitjançant aigües residuals.

4.ª.— En cas de tenir cisternes, se recomana la seva cloració mitjançant un gram de cloro per metre cúbic d'aigua (les botelles de Lleixiu corrent solen tenir de 30 a 40 grams de cloro per litre.

Tot això es posa en general coneixement d'habitants i residents d'aquest terme municipal, per al seu obligatori compliment.

"EL GALL"

EL FAN: Toni Marquet, José Encinas, Antònia Riusech, Pep Bordoy, Miquel Angel March, Tomeu Payeras, Joan March, Margalida Alemany i Catarina Carbonell.

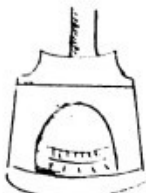
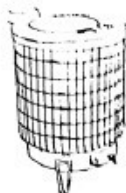
COLLABOREN: Bernat Cifre Miquel Bota Totxó, Antoni Seguí, Pep Torrandell, Francesc Serra de Gayeta, Martí March Cerdà, Antònia Vicens, Maria Seguí, Alexandre Ballester, i Miquel Ripoll.

Els articles publicats en aquest periòdic, expressen únicament l'opinió dels seus autors.

—0—

Informació telèfons: 53-03-55 — 53-07-68.
Suscripcions: Tel.: 53-16-74. (Als capvespres).

Ferreteria DAMIAN

ESTUFAS — PINTURAS Y BARNICES — MAQUINARIA AGRICOLA Y PARA CONSTRUCCION — HERRAMIENTAS — RODAMIENTOS — VARIOS

C/. Titto Cittadini, 5 — Teléfono 530564
POLLENSA (Mallorca)

ENCARA NO ESTA SUBSCRIT A "EL GALL"?

Informació
Telf. 531674
C/. Sant Isidre
n.º 3-A

T. P.

és una promoció de la caixa d'estalvis de pollença "colonya"

II CICLE DE CONFERENCIES

Han sigut nombroses les activitats, tant culturals com esportives en las que d'una manera o altra, hi ha estat present la CAIXA D'ESTALVIS DE POLLENÇA —COLONYA— que, de tots es ja sabut, enguany celebra el seu primer centenari.

Així, un segon cicle de conferències, organitzat per el Col·legi Guillem Cifre de Colonya, institució tan lligada per fundació i trajectòria cultural amb la nostra Caixa, ha posat a l'abast de tots els pollencins, conferenciants de la talla d'un Fernando SAVATER, qui precedit per la seva fama i per un polèmic article, que d'és abans s'havia publicat en el "País" i que posava de manifest la vigència del anticlericalisme; ens va deixar bocabadats quan d'una forma clara, precisa, amb un xic d'ironia a vegades, i sempre d'una manera senzilla, va desenrotllar el seu parlament que duia un títol tan suggerent com es "Pensamiento, sueño y risa" i aquí hem d'obrir un parèntesi per donar les gràcies a "EL CLUB POLLENÇA", que desinteressadament ens va cedir el seu saló d'actes, quan la nostra sala de conferències va quedar desbordada per el nombrós públic.

En José M.ª GUEL BENZU i Na Lourdes ORTIZ, ambdós escriptors, ens donaren desde la seva òptica professional lo que era la tasca d'escriure, repasant la literatura de post-guerra, desde la novel·la de caire social, fins a les noves formes d'investigació del llenguatge de la novel·la actual. (Escribir en los 60).

"Feminismo: El discurso de la Diferencia y el Discurso de la Igualdad" va esser el títol de la conferència de Na CELIA AMOROS, qui va exposar les premisses del feminisme confrontant-les i contrastant-les amb el masculisme dominant en casi tots els aspectes socials.

Se tancà aquest cicle amb un parlament d'en JOSE ALVAREZ JUNCO, filòsof, adjunt a la Universitat Complutense, qui ens parlà de "La Crisis de la Izquierda y el resurgimiento del Anarquismo".

Hem de donar les gràcies a Na Magdalena Vadel, directora del Col·legi "Guillem Cifre de Colonya" organitzadora i ànima d'aquestes conferències, i coincidir amb ella quan diu que els estudiants de Pollença —i tot el poble— tenim dret a tenir les mateixes oportunitats culturals que els que viuen a Madrid, els catalans o els de ciutat.

CICLE DE CONFERENCIES DE PSICOLOGIA

Na MARIA ELENA TARAPOW MARTINEZ, professora

d'EGB, llicenciada en Filosofia i Lletres, secció Psicologia, i professora de Psicologia general aplicada, ha impartit, un cicle de tres conferències en las que ha anat plantejant i desgranant els problemes de l'adolescent en front dels seus pares i així mateix en front de la societat en la qual s'ha d'incloure.

Les conferències, organitzades per la associació de Pares d'Alumnes del Col·legi "Guillem Cifre de Colonya" han servit perquè problemes que molts de pares consideraven com exclusius hagin esdevinguts comuns a tots, i així, encara que sense donar solucions específiques a cada cas, perquè no existeixen, s'han senyalat unes pautes de conducta, unes normes de convivència que poren facilitar aquesta complicada etapa de l'adolescència.

HOMENATGE A N'EL "TIO JOAN"

Amb senzillesa, però de cor, COLONYA s'adherit a n'el merescut homenatge tributat a en Joan Seguí "El Tio JUAN". Fent-li entrega d'una placa, el nostre President li va donar les gràcies per la seva tasca en front de Pollença, especialment del port, gràcies que avui repetim, afegint que sigui per molts d'anys.

"MUSICA Y ARTE DE ALCUDIA, I FESTIVAL INTERNACIONAL"

Dins el programa d'actes d'aquest Festival, la Caixa d'Estalvis de Pollença, Colonya, ha patrocinat el concert n.º 2 de la Orquestra de Càmera "Ciudad de Manacor" dirigida per GABRIEL ESTARELLAS i actuant com a solista M.ª CONCEPCION VADELL.

AEROMODELISME

Amb notu del día de l'esport aeri per la joventut, la Caixa de Colonya ha contribuït a la presentació del Grup Jovenil VOL-TOR, qui va fer una exhibició de Vol Circular.

III CERTAMEN CIENTIFIC LITERARI

Organitzat per l'Agrupament Escolta TOMIR i amb el suport de COLONYA, se va convocar el III Certamen que com

cada any te dues vessants: una d'investigació i l'altre de creació.

Els guanyadors d'enguany varen ésser:
Premi Guillem Cifre d'Investigació, per N'IGNASSI MAGRANER BERMUDEZ.

Premi TOMIR de narrativa, per EN JAUME MARCH BISBAL i per EN PERE SALES VIVES.

PRIMER CONCURS ESCOLAR DE PINTURA

Ha sigut fallat el primer concurs escolar de pintura "GUILLERMO CIFRE DE COLONYA" organitzat per COLONYA entre tots els alumnes d'EGB de Pollença, Port i Alcúdia.

Els premis, consistent en l'edició d'un Almanac per l'any 1981 amb la reproducció dels treballs seleccionats han correspost als següents alumnes:

Carlos Castaño.
Manuel Durán.
Remedios Sánchez Alcon.
M.ª Pepa Aguiló Cerdá.
Miquel Capllonch Vilanova.
Joan A. Barbero Calle.
Jaume Miquel Cortés Melero.
Antoni Marquet Vilanova.

CONFERENCIA DE JOSE ALVAREZ JUNCO A COLONYA

"La crisis de la izquierda y el resurgimiento del anarquismo". Conferència que tancà el II Cicle, en la que JOSE ALVAREZ JUNCO ha fet un resum històric de l'evolució de l'esquerra des de la 1.ª Internacional fins els anys 50, per arribar al sorgiment de la Nova Esquerra dels anys 60 que ve caracteritzada en els seus fonaments per tres punts ideològics.

A) Marxisme, però amb la crítica a l'esquema tradicional soviètic.

B) Psicoanàlisi (Herbert, Marcuse).

C) Anarquisme, com a font inspiradora en el que respecta d'antiautoritarisme, potenciant de les llibertats individuals i drets dels grups "outsiders" (feminisme, marginats socials, homosexuals, etc.). El col·loqui ha estat animat amb la presència d'anarquistes teòrics i militants.

ITINERARI ECOLÓGIC- NATURAL D'UN POETA

Quan les volgudes muntanyes,
deixava el pobre captiu;
plorant col·li d'una penya,
un brot de romani...

Podem dir volgues muntanyes, això sí, emperò perquè les tenim dins el nostre cor, i dins l'ànima de pollencins, o... de mallorquins, i perquè encara n'hi ha, gràcies a Déu, que se mostren amb tota la bellesa i grandiositat, i que la ma destructora de l'home i el renou de les màquines encara no han romput el seu encís.

Emperò..., també tenim de tot, de bo i de dolent, ja se sap, i si dins lo bo encara podem collir el romani amb tot l'amor de pàtria, no crec que se pugui fer molt sovint d'unes muntanyes venudes i volgudes plenes

de carreteres, urbanitzacions i renous, on els cotxes i l'asfalt dominen el paisatge, a on cases sense estètica ni una, i una massificació especuladora fa canviar la nostra imatge, per ventura infantívols de les nostres muntanyes... i això ho tenim ben a la cara, començant per les nafreres del Puig (de la carretera i de la pedrera) tan estimat per tots els pollencins?, i seguint cap a La Font, i més envant el Vilà, i darrera la Cala Sant Vicenç, del coll de Siller... no crec que el nostre poeta dins la seva espiritualitat pogués escriure ara una poesia tan tendra i tan preciosa, davant els paisatges que acab d'anomenar, davant la natura que tan sols si se mantén verge pot inspirar unes paraules tan plenes de sentiment.

FELIP MARCH

escriure sobre aquesta complexa temàtica, no m'ha mogut ni el desig de dogmatitzar ni el d'atjar el foc d'una polèmica falsa, inútil i reaccionària, sinó la indignació davant uns fets i uns escrits que cal qualificar de lamentables i provocatius, contraproductius i perillosos.

Si perillós és el neoletrouisme de partits com el P.S.A., també ho és el nacionalisme radical partidari del "salt endavant", ja que ambdues postures amb plantejaments de base lògicament diferents i contraposats, coincideixen de fet amb la concepció "binacional" de comunitats amb forta immigració com la catalana, la basca o la mallorquina, presentant així a la societat dividida en dos grans grups per raons de procedència i a la immigració com un bloc prescindint de diferències de classe. Però encara resulta més perillosa l'actitud de determinades persones que confonen el nacionalisme amb la insolidaritat, l'antiforasterisme i la discriminació.

Com es pot entendre sinó l'actitud de determinades persones en la festa del Primer de Maig a causa de la col·locació de la bandera d'Andalusia a un costat de la plaça? Es que no varen veure que la bandera de Pollença i la de les quatre barres —juntament amb les de CC.OO. i d'U.G.T.— presidien l'acte? Es que no se varen adonar que els cartells anunciadors de l'acte estaven realitzats en la nostra llengua? I aquest fet —que cal valorar molt positivament— em sembla molt important en el camí de normalització lingüística, sobretot quan la majoria dels dirigents de les esmentades centrals sindicals són d'origen castellano-parlant.

Com es pot entendre el comunicat de l'Obra Cultural Balear en relació als fets del primer de maig publicat en el darrer número de "EL GALL"? Com es pot entendre aquesta actitud

tant insolidària d'una institució tan solidària —i valgui la redundància— com la O.C.B. que, quan es va fundar a Pollença, va proclamar entre els seus objectius un —que jo qualificaria de paternalista— que diu "mirar de satisfer els interessos culturals dels immigrants i ajudar-los a organitzar les seves activitats"? Vull pensar —i n'estic plenament convençut— que aquesta actitud respon a una minoria dels membres de la O.C.B. de Pollença que confonen a l'entitat amb "una altra cosa".

Es possible una crònica més manipulativa i sectària que la del corresponsal (?) intercomarcal, el Sr. Angelo? A quins interessos i dictats respon dita crònica? On és l'objectivitat informativa i l'ètica professional?

No estaria de més recordar a aquests que discriminen amb fets i paraules a n'aquests "altres pollencins" que, els qui han ve-

nut Mallorca a les Multinacionals, als Tours Operators, a l'especulació i a la destrucció ecològica no han estat aquestes persones que han vingut a Mallorca a treballar. No! Han estat "mallorquins" que per doblers i poder s'han oblidat del seu poble i de la seva gent.

Però, malgrat tot, el procés d'integració d'aquests "altres pollencins" dins la nostra comunitat és un fet real; hi ha una voluntat general d'arrelar-se, d'integrar-se dins la seva comunitat. I els fets així ho demostren quotidianament en el treball, en les festes, en la vida cultural, en la vida política...; els pobles són mecanismes naturals d'integració. Però no podem pensar que hom pugui oblidar la seva terra d'origen, el seu poble, els seus costums, la seva bandera...; bandera que cal veure com un símbol de solidaritat amb un poble oprimat, marginat i discriminat,

i no com un símbol d'enfrontament.

Cal entendre, doncs, el present i el futur de la reconstrucció del nostre poble —reconstrucció institucional, econòmica i cultural— com un procés obert i llarg, com un procés flexible que eviti discriminacions i precipitacions, on els drets de tots siguin respectats, on tots juguem el nostre paper sense marginacions. Cal una flexibilitat de camí al servei d'una mallorquinització política, econòmica, social i cultural irreversible. Si no se té en compte el sentit de globalitat i de respecte, el procés de recobriment de la nostra identitat de poble fracassarà. Cal per tant una reflexió i una acció seriosa; comportaments i actuacions irresponsables i sectàries poden tirar per enterra anys de feina militant responsable.

Pollença 17 de Maig de 1980
Martí X. March i Cerdà

ELS ALTRES POLLENCINS: IMMIGRACIÓ I RECONSTRUCCIÓ NACIONAL

Estam vivint uns moments que es poden qualificar de decisius per a la recuperació de la nostra perduda identitat de poble: estam començant a conèixer la nostra llengua, començam a conèixer la nostra història i cultura, estam avançant, malgrat sigui amb una lentitud exasperant, cap a l'autonomia i l'auto-

govern. Però el camí és difícil i complex, ple de perills i d'entrebancs.

Es, en aquest sentit, la immigració un perill en el camí de la nostra reconstrucció nacional? O per altra part el perill està en l'actitud discriminatòria, marginadora i "racista" de molts de mallorquins? Si m'he decidit a

Relojeria, Joyeria,

CA'N CABRER

MIEMBRO FUNDADOR DE LA ASOCIACION
ESPAÑOLA DE GEMOLOGIA
AGENCIAS OFICIALES
**OMEGA - TISSOT PERLAS MAJORICA
PORCELANAS LLADRÓ**

Temple, 13
Telf. 530241
POLLENÇA

Paseo Saralegui, 80
Telf. 531309
PUERTO POLLENÇA

EL GORA MALLORQUI

La raça mallorquina d'ases, pertany segons la classificació de Sanson i al igual que la Catalana i la Lleonesa-Zamorana, el Equus Asinus Europeus. Es una raça hipermètrica, la plàstica general correspon al tipus de someres de gran alçada: 1,30 - 1,50 cm.

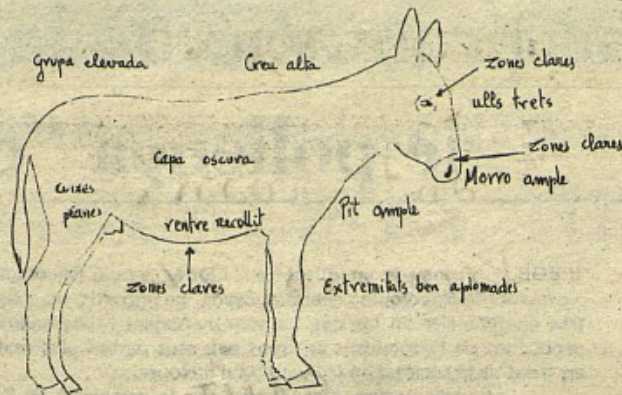
El cap en conjunt se mostra més bé pesat i gros; de front ampla i lleugerament enclotat, les ascades orbitals les té una mica trets i els ulls molt espresius, el nas el té ampla amb desproporció, les orelles amples de baix i molt grosses, les du dretes.

El coll és molt gruixut, el pit molt ampla, la coa de naixement baix, amb molts de pèls a la punta, la creu i la grupa es destaquen una mica, té el costellam molt redó i el ventre recollit, les extremitats són ben forma-

des i aplomades, les anques són planes.

La capa característica guarda harmonia amb el tipus celoide, sol ésser fosca o negre no uniforme (pecenya o mal tenyida). Al igual que els seus parents de la península presenta unes degradacions difuminades del color oscur, passant a gris rata o platejat. Aquesta degradació és localitzada al nas, redol dels ulls (ulls de perdiu), aixelles, ventre i bragués i fins i tot de vegades devalla per la part interna de les extremitats anteriors i posteriors.

Així com la raça catalana ha estat objecte de cuidades i continuas seleccions, destacant la feina del manescal Joan Villarsa. I es més fins i tot està funcionant des de l'any 1880, el llibre geneològic de gorans de raça catalana. La raça Mallorquina no

ha estat objecte de cap tipus de mida amb vistes a una selecció.

A la raça Mallorquina no tan sols l'hi ha perjudicat la caiguda de les bísties com animals de feina, sinó que si ha afegit la importació massiva del nord d'Àfrica de moltes de someres anomenades argelines i que són de talla petita, i anaven destinades a passejar els turistes per la platja i estirar carruatges petits, però poc a poc s'han escapat molt.

La situació actual es més que crítica, el nombre de gorans és reduït (4 ó 5 de fins) i se troben localitzats a l'est de l'illa, és important també que l'edat d'aquest animals és molt elevada. De

someres n'hi ha arreu de l'illa i ja si evidencien encruements, de totes maneres n'hi ha molt poques.

PER A LA RECUPERACIO DE LES NOSTRES RACES

Ja que volem fer qualche cosa per evitar que desapareixin del tot els animals domèstics de races autòctones de Mallorca, hem començat fent un inventari dels animals que queden. Cercam: Ases i Cavalls mallorquins, porcs negres mallorquins, cans mè, vaques mallorquines, anecs mallorquins, coloms de casta grossa,...

Agraïrem rebre informació al número 501305.

GRANS DEFICIENCIES A L'ESCORXADOR MUNICIPAL

(Recollit de U.H. Antònia Vicenç). - L'actual situació de l'Escorxador Municipal, és pessima, segons els mateixos usuaris que afirmen que no existeix càmbra frigorífica i que no hi ha un lloc adequat per a guardar la carn. L'Ajuntament va creu-

re que arreglaria el problema posant un poals de recollida de fems, per a la col·locació de fems, malgrat tot les aigües residuals i fecals continuen vessant al torrent. Els veïnats dels voltants protesten per la mala olor, sobretot quan el torrent està sec.

"RACÓ DE SALUT"

REMEIS: LA SON

(De Felanitx Post)

Qui mes qui manco, per no dir tots, experimentam la necessitat de dormir. Fins i tot els més deixondits han de dormir un parell d'hores, i és que el cos ho demana. No queda més remei que reposar les energies gastades i deixar que la maquinària corporal faci la seva via sense veure-se forçada.

Hem sentit a dir que no hi ha res més convenient que tenir el costum d'anar-se'n a dormir a una hora determinada. S'hauria de triar per dormitori es quarto millor i també hem sentit a dir que la millor orientació es dormir cap a mitjorn. El quarto ha d'estar ben ventilat i hi ha d'entrar la llum del dia. Es millor dormir amb la finestra oberta però sense estar exposat a correnties.

Un tassó d'aigo abans d'anar a dormir no pot fer mal mai, però si ha estat hores dins es quarto s'ha de tirar i posar-n'hi de nova. Tinent en compte les funcions digestives, convé durant les primeres hores dormir damunt la part dreta. El coixins massa alts comprimeixen massa el cap amb sa pitera, cosa que no resulta convenient ni p'el cor ni per la respiració.

Les persones que pateixen d'excitació mental en lloc d'anar a dormir una es-

toneta després de dinar els convé més anar-hi abans.

No cal dir que s'ha de mantenir es quarto molt net i que no convé guardar-hi roba bruta.

Una malaltia de cada dia més corrent es la de no poder dormir, estar desvel·lats donant voltes i voltes fent ajudar a què això no passi tant i sense entrar en qüestions íntimes direm que no es convenient menjar aliments de difícil digestió abans d'anar-se'n a dormir. Una acció principal en tots els mitjans contra el desvetllament el banys calents de peus. Si vos hi fixau el cansament de cap se manifesta en els peus i principalment en el ventre o braó de sa cama. Existeix una gimnàsia respiratòria per dormir-se o ajudar a dormir-se, se tracta de fer respiracions fones, de pit i ventre, i treure tot s'aire fins a deixar es pulmons ben buits. Se repeteix s'operació unes quantes vegades. A més se pot ajudar aquesta gimnàsia empenyent-se en veure s'alé. Convé inhalar per nas i exhalar per la boca i encara és més eficaç si hom s'imagina que l'aire entra pel cap, baixa per l'espina i surt pel baix ventre.

Després d'aquesta recepta no mos quedarà més remei que en tornar-hi donar consells pels roncos.

PAGESOS I PESCADORS NO VOLEN EL REFERENDUM

La polèmica sobre el mercat dominical no minva en cap moment. Ara són els pescadors i els pagesos els que expresen el seu parer al respecte. D'una reunió conjunta en la que hi assistiren membres de l'UPM, Cambra Agrària i Cofradia de Pescadors decidiren lo següent:

a) Oposar-se a la celebra-

ció d'un referendun o consulta per a decidir el dia de mercat.

b) Recolçar totalment el manteniment del mercat en diumenge (en que es ven fruita, verdura i peix a la Plaça Major).

c) Proposar la celebració d'un mercat d'animals, verdures, fruites i peix en dimecres.

HOMENATGE A COSTA I LLOBERA A CIUTAT

Organitzat per la Fundació Rotger-Villalonga, amb la col·laboració de Cercle de Belles Arts, varen tenir lloc unes jornades culturals a l'esmentat local. Entre els diversos actes hem de destacar una interessant conferència de Don Bartomeu Torres Gost, gran conei-

xedor de la figura i obra de l'insigne poeta pollencí. La soprano Maria José Martorell oferí un recital acompanyada al piano pel mestre Llorenç Galmés. La projecció de diapositives fou a càrrec de Don Francesc Aguiló amb comentaris de Don Bernat Cifre, veïns de la nostra vila.

RIEGO POR GOTEO

LA SOLUCION A SUS PROBLEMAS AHORRANDO AGUA Y MANO DE OBRA, ES MUY ECONOMICO, USTED MISMO PUEDE INSTALARLO, SE LE FACILITARA TODA INFORMACION. MATERIAL NECESARIO CON MANGUERAS GARANTIZADAS.

ESTUFA - CHIMENEA - FRANKLIN

MARTORELL TORRANDELL

TODO PARA LA CONSTRUCCION - TRANSPORTES
Agente Pinturas "RIPOLIN"

TITO CITTADINI, 8 - TEL. 53-05-49 - Pollensa (Mallorca)

*PAVIMENTOS GRES Y CERAMICOS

*REVESTIMIENTOS

*AISLANTES

*FIBROCEMENTOS

*TUBOS DE P.V.C. RIGIDOS Y DE POLIETILENO

BLANDO ESPECIAL PARA RIEGOS POR GOTEO

*IMPERMEABILIZANTES

*REFRACTARIOS

*CEMENTOS, PREFABRICADOS

*MANGUERAS Y ASPERSORES

PRECIOS ECONOMICOS

EDITORIAL

Les industries desaparegudes a Pollença i el turisme

Els problemes econòmics més complexos poden arribar a ésser senzills i quasi evidents quan estan enquadrats en el lloc adequat i en la relació que els correspon; tots sabem que l'economia domina i és la base del món capitalista on vivim i que aquesta és sempre determinant en el desenvolupament de qualsevol comunitat.

Fa un parell d'anys que la vida econòmica de Pollença es movia en un entorn ben diferent del d'ara, en un món on totes les indústries eren de tipus artesanal i no n'hi havia poques; recordem la fàbrica d'estores, sabates, la ràfia, la de paper etc... Totes elles amb una llarga tradició dins Mallorca inclús fora d'ella. I, què ha passat amb totes aquestes petites i importants fonts de riqueses?

Hi pot haver multitud de causes, però tal vegada n'hi ha dues que ens pareixen fonamentals:

1.- El naixement d'una moderna tecnologia.

2.- El desenvolupament de la indústria turística.

La fabricació de noves màquines, eines i altres tipus d'instruments, va motivar que l'artesania hagués d'adquirir i assimilar les noves formes de produir, és a dir, obligà a renovar la seva infraestructura. Per altra part la seva capacitat adquisitiva era cada vegada menor degut a la competència que havia generat l'obertura de l'economia de l'Estat Espanyol a l'economia dels països Occidentals (Any 1959), i el boom turístic que aconseguí la màxima cota dins aquesta època. Per tot això abans esmentat, la indústria artesanal quedà ferida i lentament va desapareixent.

El turisme dels anys 30 tenia unes característiques que no es semblen en res a l'actual. Els viatgers antics eren homes i dones que vivien a cases llogades, si el temps de l'estada era llarg, en els pocs hotels existents, si eren curtes o eren viatgers mariners. Les professions se poden dir que eren liberals per la qual cosa tenien una bona renda en els seus països d'origen.

Sense manca de visió econòmica i política explotaren aquest sector econòmic en base a les possibles divises que podien entrar (Anys 50-70). Els efectes han resultat totalment contraris als que es perseguien. Aquest fenomen ha generat la destrucció del paisatge, la no planificació del sol i l'augment del número de visitants, major quantitat però pitjor qualitat. El control d'aquest sector no depèn dels illencs; varem deixar que els Tours Operators (Canalitzadors del turisme avui) comprassin a baix preu la nostra Terra.

Actualment el 60 % de la producció està en funció del moviment turístic i totes les altres fonts de riquesa: Agricultura, pesca, serveis... estan directament vinculats a ella. La nostra supervivència econòmica està supeditada a l'economia d'alguns països europeus, ja que els viatgers són majoritàriament treballadors que vindran si la seva renda els ho permet.

No podem afirmar taxativament (no som especialistes, ni prou fer-s'hi amb la matèria) quina ha estat la causa determinant de que la nostra economia quedés considerablement minvada. El que sí és cert i evident és la inexistència d'unes indústries que han deixat un buit no suplantat per cap altre més rendible a curt i llarg termini. Cal enumerar, com a mostra, les nostres indústries que han passat a la història:

Fàbrica de Caixes de paper.

Fàbrica de paper.

Indústria d'assecatment de Figs i Albercocs.

Fàbrica d'estores i catifes.

Fàbrica de Ràfia, Sabates.

Embotelladora de Llet
Indústria de Captura i acondicionament del peix per distribuir a nivell nacional (Pòsit de pescadors, fundat per Saralegui).

No pretenim anticipar dogmàticament el futur, únicament volem descobrir el nou món mitjançant la crítica constructiva de l'antic.

El certamen de pintura, sense novetats

Ja ha arribat una altra vegada la temporada dels Certamens de Pintura, les carreteres de quadres, per a dir quin és el millor pintor de tot el món que s'entrenen durant tot l'any per a poder exhibir les seves obres, per a fer-les competir i arribar a la meta el primer. Lluites de tècniques, imaginació per innovar els procediments constructius i estètics, entonacions i exaltacions dels colors, materials incrustats per aconseguir un sol objectiu, ésser el primer a les carreteres d'obres artístiques.

Sobre el Certamen Internacional de Pintura de Pollença, he de dir que és un dels millors de Mallorca i que ha servit d'inspiració per altres pobles de l'illa, per altres persones i aconseguí fer competir els artistes dins ca-seva. Del Certamen pollencí s'en senten moltes opinions, la gent del poble la veuen en diferents ulls, però sempre estan inconfornes en quin és el guanyador, alguns no entesos en art que inclús comparen els gran finalistes amb el més humil aficionat del poble, altres un poc més entesos els comparen amb altres obres de la Mostra, però mai estan tots d'acord amb els Premis, perquè serà? Molt simplement: de quadres, no s'en poden fer carreteres. Però és un fet que s'en fan s'en faran i se n'han fet, perquè així com les exposicions individuals ajuden a viure econòmicament als artistes, els Certamens ajuden a investigar a mostrar lo més nou en tècniques, exigeixen en els cervells dels pintors l'esforç de la superació.

Mirant endarrera en els premis Pollença, ens adonem

compte que no estavem tan equivocats els que les classificaren, al menys en quant a inversió, ja que els noms que acompanyen la llarga llista d'artistes no és depreciable, és més, constitueix una gran col·lecció d'obres que més d'un col·leccionista estimaria, i qualsevol municipi se sentiria orgullós per poder mostrar-la dins el seu museu, nosaltres en canvi sembla que no les respectem massa, els que no senten afició a l'Obra Pictòrica s'obliden prest d'aquestes joies, i els que ens agradaria contemplar-les de tan en tan ens trobam que l'ajuntament sembla que els compri per a ells i no estan exposades al poble. Per tant, són interessants els certamens? Són les bases regents les més apropiades? Els Certamens són d'interès pel poble, pels artistes o per unes entitats que més que col·laboradors fan el seu negoci? I moltes de preguntes més se fan i se poden fer, però les respostes correctes queden per contestar, tant sols jo puc donar la meua opinió que naturalment no és la de tothom. Crec que si són necessaris els certamens, el públic té l'oportunitat de veure grans variacions d'obra i valorar l'esforç de superació dels artistes, i per ells, l'oportunitat de mostrar el seu esforç. En quant a donar premis ja és més complicat, perquè moltes són les vegades que les persones que componen el jurat, o no són les apropiades o no les interessa massa complir honradament la seva misió, i el que no pot ésser, que sempre siguin els mateixos que portin la veu, cada any i en cada concurs de l'illa. Ells tenen una visió personal de

"Caída" de Iris Lázaro. Premi Llorenç Cerdà 79.

lo que ha d'ésser l'art, i premien d'acord amb les seves idees, i les seves idees estan condicionades per les tècniques i estils dels artistes amics seus, si se canviassin totalment els homes es can-

viarien totalment les tendències.

El concedir com és el cas de Pollença més d'un premi fa que alguns particulars o entitats privades facin la seva pinacoteca a baix preu,

col·leccionistes d'art o oportunistes d'art, ja que els premis baixos, o no tendrien que existir o estar a l'altura de la cotització mínima de l'obra seleccionada.

En quant a les obres guanyadores que com abans he dit des de l'any 1962 que comença el primer Certamen s'han adquirides del premi Pollença 17 obres destinades al Museu Municipal d'Art, que juntades amb una molt ampla col·lecció d'obres antigues i modernes aconseguides per l'Ajuntament fa que aquest Museu sia de molt d'interès per a visitar-lo. Però realment no existeix o al menys no està obert al públic. Fa prop de dos anys un grup de persones estaven interessades amb organitzar-lo i cuidar-lo, però l'Ajuntament els digué que havia format un patronat pel Museu. On és? Qui són? no ho sabem, però hem de recordar que a més de l'afició de Pollença, també seria interessant pels visitants, inclús ajudaria a formar un alient pel tant discutit turisme d'hivern a més de crear per al menys un lloc de treball.

Toni Marquet

INAUGURACIO DE CA'N MOIXET

Altra volta tornam tenir les taules de Ca'n Moixet ocupant un espai a la plaça, cosa ben oportuna ja que l'estiu nos ha calgut damunt. Com tantes altres vegades, que sigui un èxit.

TAULA RODONA A COLONYA

Dimarts passat es va celebrar una taula rodona sobre la "Problemàtica de les Escoles d'Infants" al saló d'actes de Colònia amb la col·laboració de la psicòloga Vicenta Cardona, la Coordinadora del Patronat de Guarderies de Ciutat, na Magdalena Seguí i el pedagog Martí March, actua com a moderador na Maria Magdalena Tomás, membre del grup de mestres organitzador. Els ponents d'una manera clara i prou argumentada explicaren les diferències entre les Escoles d'Infants i les guarderies, la taula en termes generals fou un èxit, prova d'això és que al final mestres i pares decidiren dur a terme una Escola d'Infants a Pollença.

Cap a una escola d'infants Qualque cosa més que una guarderia

CAP A LA CREACIO D'UN CENTRE D'EDUCACIO ESPECIAL PER A LA COMARCA D'INCA

L'Altre dia una representació D'El Gall assistí a una reunió a Inca en la qual assistiren més de vint batles o representants d'Ajuntaments de tota la Comarca. La problemàtica tractada fou la creació d'un Centre D'Educació Especial que pogués donar cabuda a tots els nins afectats de la Comarca. La Convocatòria fou inicialment del Patronat de L'Agrupació Pro-Subnormal de la Comarca d'Inca, i recol·lat per a la Conselleria de Cultura del C.G.L. També assistiran a la reunió els representants del Consell del ministeri d'Educació, els representants dels Ajuntaments afectats i pares d'alumnes.

Tots els Ajuntaments acordaren recol·lar la proposta de Creació del Centre Comarcal, sense cap excepció. En representació de Po-

llença assistí el regidor de Cultura del nostre Ajuntament, el mateix que va dir a un passat plè que això no era problema dels Ajuntaments. Ja se té el solar i pareix que les Entitats estan interessades en solucionar el problema.

El Conseller del Consell General Interinsular, Sr. Conrado ens va manifestar que la primera passa seria la d'elaborar un cens a tots els pobles de la comarca, així mateix sabem que la majoria de dificultats són en part burocràtiques, ja que tant el Ministeri de Treball, com el D'Educació i el Consell General Interinsular són organismes que tenen que veure amb aquest assumpte i la seva coordinació relanteix a l'operació.

TOMEU PAYERAS

El concepte de Guarderia, com a lloc on deixar els nins el temps que la mare treballa, tendeix a desaparèixer, ja que de cada dia més creix la consciència de que els infants de 0 a 6 anys, és a dir la primera infància, donades les seves característiques psicològiques, tenen el dret i la necessitat de tenir una educació no només a casa sinó també a fora d'ella.

Es per això que pares i educadors han trobat la solució en les escoles d'infants de zero a sis anys. Aquests centres es proposen:

—Vigilar per la salut dels infants.

—Relacionar el nin amb el seu entorn.

—Cooperar amb els pares en l'educació dels seus fills en la primera infància.

—L'integració de la família en el món del treball. I eviten ésser:

—Centres que aprofiten per fer negoci la necessitat de les famílies de deixar-hi els nins.

—Magatzems ni aparcaments d'infants.

—Que la gent que hi fa feina es converteixin en guardadors i vigilants en comptes d'educadors.

En base a tot això veim la necessitat de crear a Pollença una escola d'infants d'aquest tipus.

Un grup integrat per mestres i pares hem començat a fer passes per aconseguir-la, estudiant:

La necessitat real del poble, en quant al número

d'infants i a com estan escolaritzats.

Els procediments legals per a dur-la a terme.

Informant-nos amb educadors que treballen dins aquests centres educatius.

Fent un petit estudi psico-pedagògic i social de les necessitats dels infants d'aquestes edats.

El problema més greu que ens trobam és l'econòmic, donat que el número de nins per educador ha d'ésser reduït, les xifres es mouen entre el 8 i el 20 segons l'edat, i això que pot semblar exigent és el que recomanen organitzacions que tracten els problemes educatius (com la UNESCO...) i de fet aquí a Mallorca hi ha molts de centres

que s'hi bassen.

Aquest problema pot ésser solucionat de dues maneres:

1.— Pagant els pares, quotes molt elevades, cosa

que entra en contradicció amb el dret del nin d'ésser educat amb les mateixes condicions de gratuïtat que a partir dels sis anys.

2.— Amb el recolzament econòmic de les entitats públiques: Ajuntament, Consell, Caixes, etc., ja que el Ministeri d'Educació encara no se'n fa càrrec.

La segona opció és la que consideram vàlida, perquè encara que no s'aconsegueixi la gratuïtat si que alleugera molt el cost.

Per això demanam públicament en aquestes entitats que col·laborin amb aquesta iniciativa.

Finalment convidam a tots els interessats a posar-se a treballar amb nosaltres per a fer realitat l'escola d'infants de Pollença.

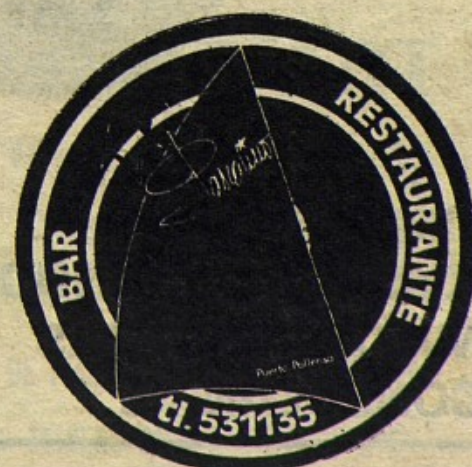
Margalida Alemany

Francisca Cifre

Antònia Salas

Maria Magdalena Tomás

**CARNISSERIA
CHARCUTERIA
L'HORT NOU**
VIA POLLENTIA, 11
COMANDES Tel. 53 03 55

Jerónimo Riusech Bisañez & Hijos S.A.
CONSTRUCCION Y OBRAS PUBLICAS

ROSERVELL, 9 - POLLENSA (MALLORCA)

Telfs: 530208 - 530212

LA NIT DE NADAL

Treball que va obtenir el Primer Premi del Concurs de Redacció de Nadal, organitzat per "SA NOSTRA".

Era un poblet de muntanya allà on vivia En Lluís, un nin de 5 anys, fill d'un pagès pobre.

En Lluís estava molt il·lusionat en fer a casa seva un betlem amb el naixement de Jesús. Cada dia, demanava a son pare si li compraria figuretes de pastors, la Verge, Sant Josep i el Nin; i a sa mare, si li ajudaria a fer el pessebre.

La seva mare, que era molt bona dona i estimava molt En Lluís, li va ajudar; i per fi, arribada la Nit de Nadal, En Lluís va tenir el seu pessebre acabat. La mare i En Lluís estaven molt contents de com havia quedat.

El betlem tenia muntanyes, animals... i damunt troncs que formaven la cova, un camí cap allà, pastors i, además, els Reis d'Orient; i, fins i tot, un petit riu amb un pastor que estava pescant per al Nin.

A En Lluís li pareixia el millor Betlem del món! Estava embadalit devora sa mare quan varen trucar a la porta, i va esser el rector del poblet que anava visitant tots els pessebres com era la costum. I es va donar compte que en el naixement hi faltava Sant Josep; i va demanar a En Lluís: "A on és Sant Josep?".

— "Encara no ha arribat, és a la taverna". Li respongué molt seriós En Lluís.

El Rector va comprendre tot d'una el problema d'En Lluís; i és que el seu pare, encara que era treballador i honrat, tenia la mala costum de passar totes

les hores lliures a la taverna.

En Lluís estava tan acostumat a que son pare no fos mai a casa seva, ni per Nadal, que creia que tots els pares feien lo mateix, fins Sant Josep, "el pare de Jesús".

Bernat Autonell Caldentey

De 9 anys d'edat, del Col·legi Nacional Mixte d'E.G.B. "JOAN MAS"

NINS I NINES DE POLLENÇA:

Vos convidam a participar en el Concurs de Redacció de la PATRONA i a la FESTA INFANTIL de repartiment de PREMIS, amb l'actuació del Conjunt Musical "ELS VALL-DEMOSSA".

Animeu-vos, nins i nines, i decidiu-vos a participar-hi.

ESPAI PATROCINAT PER LA

 CAIXA D'ESTALVIS DE LES BALEARS
"SA NOSTRA"

ANUNCIAMOS EL FIN DE LOS MALES DE LA MADERA

otros productos

XYLAMON - FONDO
MATACARCOMAS
CONSOLAN - S

MARTORELL i TORRANDELL
TITO CITTADINI, 8
Teléfono: 530549
POLLENÇA

PROPERES ACTIVITATS DE GALERIES BENNASSAR

Les galeries Bennassar fidels en el seus propòsits des dels seus inicis que ara ha fet tres anys, de fomentar i difondre els coneixements de les arts plàstiques sense distinció o de tendències i estils, ve organitzant exposicions de bons pintors en el nostre poble, tenint oportunitat de contemplar mostres d'artistes de renombrada talla nacional i internacional, col·laborant d'aquesta manera que la nostra vila sigui cada vegada més digna de la fama que se la coneix com afició a la pintura.

Posats en contacte amb el seu director En Toni Dionís, ens informa que aquesta temporada que comença iniciada en l'exposició de gravats d'en Goya "Los desastres de la guerra" que pròximament seran exposades a Ciutat i diversos pobles de l'illa per la Fundació March "l'última que cap entitat pública s'ha interessat a que s'exposen una altra vegada a Pollença, ja que a més de la mencionada sèrie també se mostraran "Los Caprichos", "La Tauromaquia" i "Los Proverbios", oportunitat única que disfrutará Ciutat, Inca, Sóller i Manacor. De poder contemplar l'obra completa d'aquest genial artista.

En aquest moment en La

Galeria té oberta una mostra del pintor americà resident des de fa anys a "S'Arracó" Eugene Holbrook que fou premi Pollença l'any 1976. Pròximament dia 21 de juny inaugurarà una mostra d'en Farreras, extraordinari pintor contemporani espanyol que ha sabut pujar el Collage en el màxim nivell de perfecció i sensibilitat, figurant obres seves dins el més importants museus del món. El dia 12 de juny obrirà exposició d'en Francisco Peinado, una de les màximes figures del surrealisme fantàstic d'Espanya. En el mes d'agost i seguint el seu costum mostrarà les obres de Rowland Fader pintor anglès resident a Granada que obtingué el premi Pollença el passat any. I per continuar el 16 d'agost amb una gran exposició de pintures i gravats d'en Alegrí Sassu, tan arrelat a Pollença i del que per desgràcia coneixen solament les obres per reproducció, sient un dels artistes més importants de la Itàlia contemporània, i que segons ens informen la Galeria Bennassar editarà una carpeta de vèrs gravats seus amb textos d'en Baltasar Porcel en rigorosa exclusiva per Pollença.

Per tant em sembla de gran interès pels pollencins.

TONI MARQUET

BREVE APROXIMACION A CASTALDO (Galerías Norai)

Ante una "obra de Lluís Castaldo, una "situación" de Castaldo, uno puede pensar tres cosas. ¿Me encuentro ante un utensilio, una cosa útil? ¿Me encuentro ante una "obra de arte"? o ¿Me encuentro ante una cosa?

Para comprender la obra de este ceramista mallorquín (sollerico, mejor dicho), habría que hacer una síntesis de estos tres presupuestos ya que su "obra" combina las características necesarias, a mi juicio, para homologar las respuestas elementales ante estas preguntas que yo me planteo como esenciales. Veamos el problema con cierto detalle entrando en los complicados, de por sí, componentes que darían a pregunta y respuesta cierto sentido. "Algo útil", es cierta cosa que en la historia de nuestra circunstancia existencial nos proporciona ayuda para una función a realizar. Pero, como se sabe, éste no es el concepto oriental de útil. Util, en Oriente, significa instrumento para conseguir, para "llegar", sea este fin físico o espiritual. Probablemente aquí encontremos la respuesta al primer problema que nos planteamos. Veamos.

La cerámica de Castaldo está asociada con el mar, el mar Mediterráneo. Esto es evidente tanto en sus formas como en sus esmaltes y colores. Una casi pura destilación del mar. ¿Y, qué es el

Mediterráneo? ¿No es, acaso una síntesis de dos civilizaciones que se contradicen y complementan al mismo tiempo? ¿No es, España, la China de Occidente? ¿No es con toda seguridad, este área del Mediterráneo llamada Baleares, junto con Sicilia, Malta y Greta, uno de los puntos más conflictivos culturalmente de todo el ámbito que comprende el Mare Nostrum?

No es pues extraño que ante un "cuenco ideal" de Castaldo pensemos en una sopera metafísica. O, ante un vaso de Castaldo, pensemos en una jarra llena de vino para consumo de los dioses. Una significación fenicia, griega o más hacia el Este aún, el Medio Oriente, el Lejano Oriente, la India, China, el Japón. No se trata de un "cacharro" decorativo: se trata de una "cosa que se podría" (y sin duda, se pudo) utilizar en el menaje diario cuando no existían las fábricas, la sociedad de consumo galopante y de ahí el interés de este ceramista por la obra de Ramada y de Bernard Leach, un oriental importado aquel y un occidental exportado este que, trabajando juntos, combinan las dos facetas de Oriente y Occidente.

Jerónimo Pablo González
Martín,
Trent University - Canadá

Ciutat de Mallorca
Mayo, 1980

LA PINTURA DE MENESES (Galerías d'Art)

MENESES nos atrae ya de entrada la atención, con un procedimiento que le va con su profunda intuición, suficientemente demostrada en todos sus cuadros, principalmente con una pincelada espontánea y directa hecha toda ella energía y deseo de comunicar a quien contemple el cuadro, toda la emoción y toda la impresión que el artista recibía por los colores que él devuelve a la tela llenos de validez, diáfanos en su espesor y elocuentes en su ostensible manifestación, complementándose con ardor con los otros elementos cromáticos que también son producto de una impresión momentánea reelaborada por el pintor, y que también merece ser expresada y comunicada.

La pintura de MENESES, no es nunca producto de un análisis separado, sino que hace integrar los colores y volúmenes que sugiere en el cuadro, invitado a ordenarse entre el dibujo y una perspectiva a la que contribuyen los propios temas que nos quiere recordar: de lo que resulta que,

de una parte consigue permitir intuir al espectador las causas que han provocado esta comunicación anímica y su emoción delante la luz que todos sus cuadros poseen como elemento vivificador, y de otra parte: crea unas relaciones interdependientes entre color y forma, que son precisamente las que hacen el veritable mérito de esta pintura en la que domina este elemento cromático llevado a unos prodigiosos límites de serenidad dentro de la rotundidad de las masas modeladas y en relieve que ayudan a esta unidad que tiene y que todo y pensando en el modelo, lo recuerdan suficientemente: que es donde hay el paso entre el arte y la mera reproducción, peligro que, con su sentimiento estético y buena disposición evita MENESES, que además de buen dibujante y consciente de la distribución sabe servirse de la difícil técnica de los colores, porque es un auténtico artista.

C. CREUS
Crítico de Arte de L'EMPORDA
Figures

NOTICIES D'ARTS PLASTIQUES

GALERIA D'ART.— Del 24 de maig al 30 de juny exposició de pintures i dibuixos de Josep Meneeses.

GALERIES BENNASSAR.— Exposició de Eugeni Holbrook fins el 20 de juny, a continuació exposició de Francisco Farreras.

GALERIES NORAI.— Exposició de ceràmiques de Castaldo del 14 de juny al 15 de juliol.

SALA D'EXPOSICIONS GUILLEM CIFRE DE CO-

LYONIA.— Mostre de dibuixos del certamen escolar, organitzat per la Caixa de Colònia.

L'Ajuntament ha fet públic el nom d'els components del jurat seleccionador pel proper Certamen que seràn: D. Cesari Rodríguez-Aguilera, Miguel Pons, Josep Bauzá Pizà, Rafel Perelló Paradelo, Josep Maria Forteza Forteza, Pere Garau Sacristà, Juli Ramis, Aliggi Sassu, Joan Bennassar Vives, Rowland Fader.

**ESPAI SUBVENCIONAT
PER "SALVADOR", "LACRATS",
DAURATS i POLICROMATS"**
C/. Philip Newman, 5 Telf. 530768

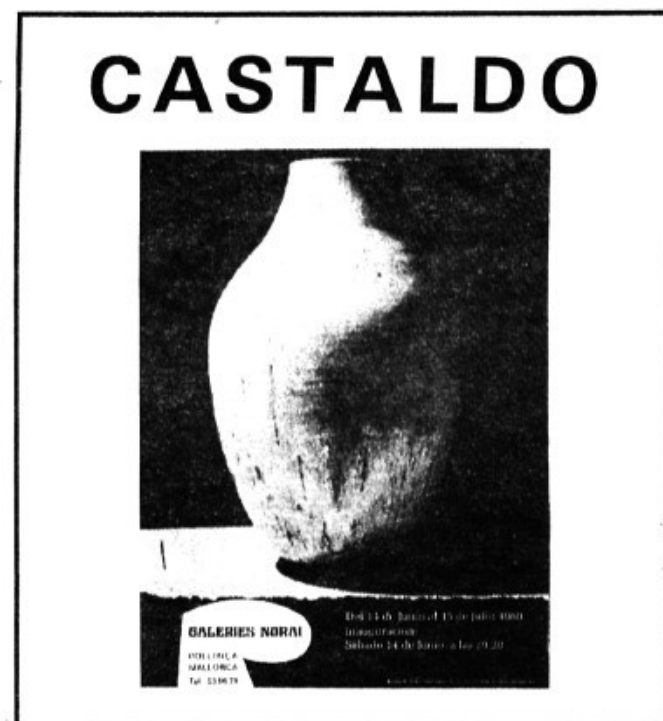
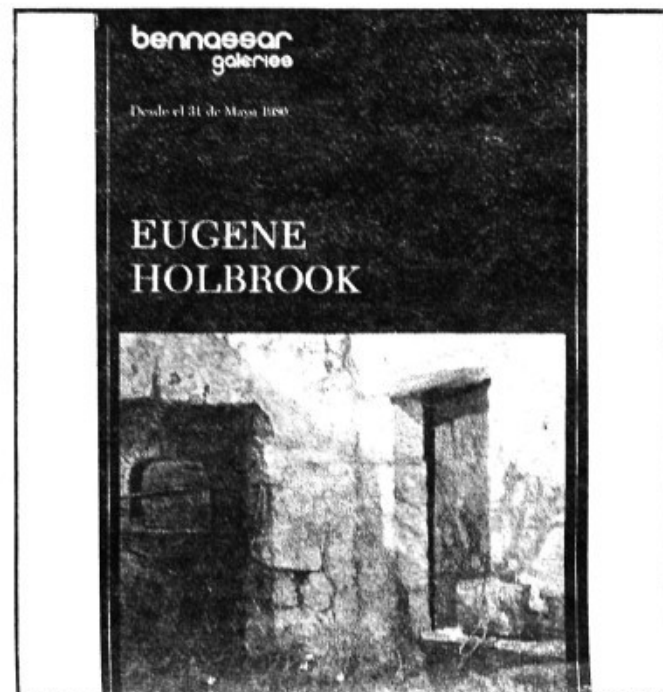
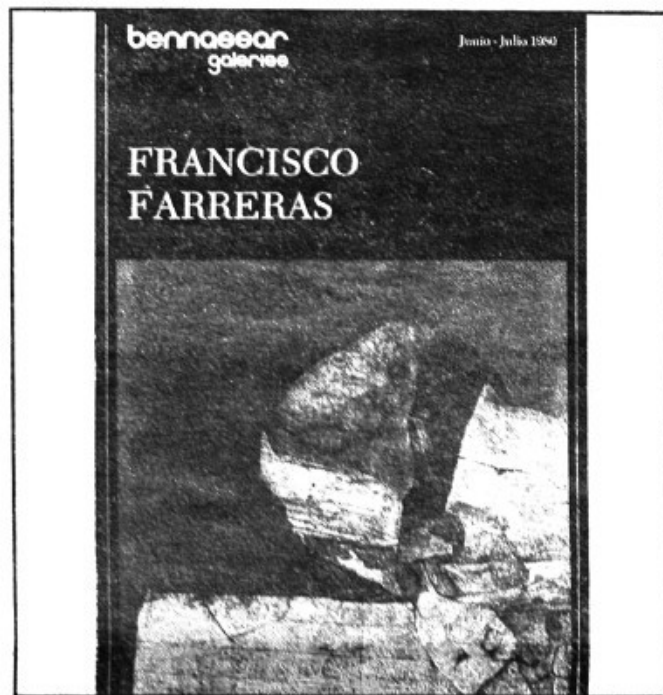

TEL: 530040

POLLENÇA

**electrica
tertime**
REGALOS COMUNION
MAQUINAS ESCRIBIR
PORTATILES OLIVETTI
y HERMES

C. Monjas, 20 - Tel. 531690 - Puerto Pollensa

JOSEP MENESES
Pintures i Dibuixos
Galeria D'ART
C/. del Mar, cantonada Padre Vives
Telf. 531469
POLLENÇA (MALLORCA)
DEL 24 DE MAIG AL 30 DE JUNY DE 1980
VISITES: FEINERS DE 9 A 2 i DE 5 A 9

SPORTS

UN "RECORD" DE CORRER A PEU

Sempre la història registra esdeveniments, anècdotes o fets que sobresurten d'entre les coses normals. Aquest és el cas al que avui alludim.

Un pagès de bona cepa, Joan Amengual Ochogavía, més conegut, popularment, per En Joan dels Rafals, fent ús de la seva bona salut i del seu rítmic batec, ha demostrat que sap córrer d'allò millor, perquè ha batut un nou "record" —una nova mesura, diríem—, men-

tre no se demostrí lo contrari.

I és que, l'altre dia, va pujar al Puig i davallà emprant sols 28 minuts, 18 segons i una dècima de segon, tot comprès; des de la Plaça Major de Pollença fins a les barreres de ferro del Santuari on regne la Verge que sempre somriu; i des d'aquell temple, vetust i històric, altra volta cap avall, fins just a la Plaça Major.

Bona eixida i bona correguda!

Enhorabona, Joan dels Rafals! I no t'aturis, que l'estar aturats fa treure rovell.

No son "Ovnis", és la nova instal·lació elèctrica de Ca'n Escarritxó, captada pel nostre reporter Pep Bordoy.

PROCESSO DEL CORPUS

El dia 5, com cada any se va celebrar amb tota la solemnitat que pertoca la Festa del Corpus. Tots els assistents, el poble, pogueren admirar l'hermosa Custòdia Major, magna obra realitzada per l'Orfebre Ferrer i que porta el seu centenari amb esplendor. La processó oberta per Sant Joan Pelós i les Àguiles donen i donaran sempre la imatge tradicional que tots els pollencins estimen i tenen devoció.

CLASSES D'IDIOMES I CONTABILITAT

MELCHOR BOSCH SALAS
PROFESSOR MERCANTIL

Cecilio Metelo, 101 Telf. 530531
POLLENÇA MALLORCA

VENC COTXE

850, quatre portes,
PM-0027-B

Informació

BAR L'ALBORADA
c/. Colón, n.º 1

Galerías Vicens

L'ARTESANIA DE ROBES DE LLENGUES
DE POLLENÇA AMB PRESTIGI INTERNACIONAL
CONFECCIÓ, ANTICS I OBRES D'ART

FUTBOL

DARRER PARTIT DE LA TEMPORADA DEL POLLENÇA

POLLENÇA, 4
CA'N PICAFORT, 3

Alineacions:

Pollença: Lucio, Mariano, Bosch, Pareja, Roig, Michel, Fuster, Alfredo, Pedrín, Moll i Cladera.

Ca'n Picafort: Cladera, Moranta, Sastre I, Petro, Fernández (Kempes), Sastre II, P. Serra i Torrens.

Darrer partit de la temporada en que s'enfrontaren el Ca'n Picafort, campió des de fa un grapat de jornades i el Pollença C.F., que guanyant en aquest partit encara tenia esperances de pujar, malgrat depengués d'altres resultats. Però a més d'aquesta circumstància el partit tenia l'alciant de la rivalitat i l'afany del Pollença en deixar ben sentat la injustícia del resultat de la primera ronda, en que pus mai degué sortir derrotat de Ca'n Picafort. El Pollença en sortir el campió, va tenir l'esportiu gest de fer-li el "pasillo".

Gols: Minut 3: Centre xut de Pareja a mitja altura amb errada col·lectiva de la defensa visitant, després de

botar davant Bauçà, entra sorprenent a uns i altres, 1-0.

—Minut 8: Bona combinació Pedrín-Fuster. Tir d'aquest de dins l'àrea, refusa Bauçà i Cladera oportú remata a la xerxa, 2-0.

—Minut 29: Pilota bombejada a la frontal de l'àrea amb intel·ligent passe de cap de Torrens a Petro que empalma a la porteria, 2-1.

—Minut 60: Avançada d'Alfredo des del centre del camp que culmina amb un terrific tir a un pam d'enterra. Se tira bé en Bauçà, però la pilota es enviada a la porteria, per el sempre oportú Cladera. 3-1.

—Minut 65; falta que llança Sastre I, fort i ras i que fa inútil l'estirada de Lucio, 3-2.

—Minut 80, passe de Moll a Fuster que totsol davant en Bauçà, l'entrà per alt, 4-2.

Merescut triomf del Pollença F.C. que va anar per davant sempre en el marcador, demostrant un esperit de lluita admirable.

LAUREANO SEGUI

RESUM DE LA TEMPORADA

Una altra temporada que acaba i el C.F. Pollença no ha aconseguit pujar de categoria encara que aquest no fos l'objectiu principal al començar la temporada. Però a mida que els partits anaven passant es va entreveure la possibilitat de pujar de categoria. Aquest no es va aconseguir, no per falta de qualitat, ja que creim que el Pollença ha practicat el millor futbol del seu grup, ni per negligència de la seva directiva doncs ha estat la millor dels darrers anys. Creim que el motiu d'haver quedat a dos punts del objectiu són deguts a molts de factors que hi ha en el futbol, com son la mala sort, irregularitat i alguna desafortunada intervenció arbitral.

En el nostre parer l'irregularitat en tres partits fàcils "a priori" han esbucat les aspiracions del Pollença. Els partits contra el Arenas Llubí i Sant Jordi son sis punts que mai haviem de perdre, ja que aquests equips han quedat a la coa

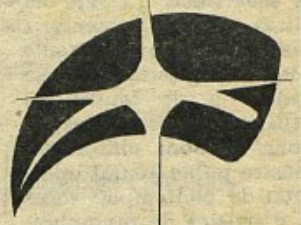
de la classificació i no per casualitat sinó perquè entre el Pollença i ells hi ha un avenc en tots els aspectes futbolístics.

El partit contra el CADE Peguera va ésser també fonamental i creim que la mala sort va influir molt. Els partits de Lluçmajor, Esporles i Ca'n Picafort es poden atribuir a les desafortunades intervencions dels arbitres. Creim que amb aquests punts el Pollença estaria a dalt de la classificació però a vegades en el futbol passen coses que tiren per terra els mèrits dels equips.

Per fonamentar més lo dit, encara que l'estadística serveixi per poca cosa, hi ha que dir que el Pollença ha marcat 88 gols, més que el campeón i que ha estat l'únic equip que li ha fet quatre gols i que a més ha guanyat a tots el del seu grup. En resum, hi ha que parlar d'una temporada positiva del Pollença idò amb 11 positius normalment es puja de categoria.

LAUREANO SEGUI

L'ESPERÓ

Ho sent molt: voldria pegar una bona esperonada sobre la declaració d'hisenda, però n'estic tant embullat amb tants d'anuncis de veu melosa per la tele-vició, i després de tantes butxaques cop-piues que rosseguen pellerings quan surten d'amoquinar, que lo que me diu l'ull dret no és el mateix que me bori-neja l'esquerra, i per res voldria pixar fora de test... De totes maneres si anau a declarar i estau suscrits a "El Gall" no oblideu dir-ho: segurament vos deduiran qualque cosa!

Després de posar-me les ulleres i empasolar-me una bona ració de diccionari Espanyol-anglès, vaig saber que per La Patrona se vol fer una Correguda de Mini-karting (cotxets) pels carrers de la vila. I remillamps!: jo que ja m'havia embatumat les escates de les meves cames confiant en poder lluir-les en qualque cross popular com l'any passat o en qualque carrera de biciclistes... i és que tothom té cames i bicicletes, però no en conec cap que sigui amo d'un d'aquests escarabatots amb rodes i no seré jo que el compri, que la vengina i la meva butxaca no són molt amigues. Lo que sí procuraré tenir a ma quan se produeixi l'esmentat esdeveniment seran uns bons taps per les orelles, una mascareta antipol·lució i una vorera ben acuradada, no sigui cosa que qualque xofer li pegui per fer servir les parats per peralta.

L'altra dia vaig anar a fer una pasturadeta per l'estimat Moll, a veure si ja havia comparegut molt d'aviram estranger, mem si ni havia qualuna que me fes l'ullet. I amb això, ja abans d'arribar me sortí a camí una gallineta de les Escandinàvies que col·locant la coa en una actitud poc decorosa me pegà un seguit de blaus ullades dirigides on no dic que me deixaren els calçons més petits mai. Aleshores me disposava a estirar el coll per a fer un dels meus kik-kiri-kits quan un mal sotrac me va deixar tant llarg com som al mig de la carretera. A un milió de calàndries pujaren les despeses per adobar-me els esperons, el bec i les plomes!

Mem, amos de la vila, si d'una vegada per totes restituïu aquelles mossegades que fereu a la carretera un poc abans d'arribar al Moll, que no guanyam per esglais.

GRAN VARIEDAD DE PLANTAS

Joan Jardiné

GABRIEL MARTI VENSALA

PLANTACION Y CONSERVACION
DE JARDINES

Albucasim, 3 VIVEROS: Carretera de Lluc km. 1,100
POLLENÇA - Mallorca Tel. 531885